

Én és a gudzsaráti maharadzsa

Ha az ember elég soká él (bár 75 évem manapság már inkább az öregkor kezdetét, semmint az élet végét jelenti, - remélem), elég sok minden megtörténik velem. Még olyasmik is, ami sorsát egy ponton a gudzsaráti maharadzsaéhoz teszi hasonlatossá.

Valamikor az 1930-as években az életvitelszerűen Londonban élő gudzsaráti maharadzsa a belvárosban sétálva megállt a Rolls Royce kirakata előtt, és gyönyörködve nézte a szebbnél szebb automobiloikat. Majd elhatározta, hogy vesz egyet és belépett a szalonba. A személyzet azonban nem állt feladatul magaslátán, a maharadzsa már legalább három perce várakozott, anélkül, hogy odamentek volna hozzá. Ezért éktelen haragra gerjedt, hazarohant, több tucat szolgálja közül kiválasztotta a legalantasabbat, egy sudrát, ellátta egy bőrönd pénzzel és megparancsolta neki, hogy vegye meg a legdrágább Rolls Royce-ot. Az autót hajóra tették, hazaküldte a birtokára, és amíg az darabjaira nem hullott, tehéntrágyát szállítottak vele.

Valamikor a '80-as években vettem egy NDK sátras utánfutót. Ez akkor a táborban a csúcstechnológiát jelentette, a szovjet gyártmányú „szkif” nagyságban, komfortban messze elmaradt tőle. A családi nyaralások során sok örömeim telt benne, de jelentkezett egy súlyos probléma. Hegyeken lakunk, és valahányszor a nyaralás végeztével hazavontattam, a Skoda 105-ös kuplungja mindig leégett, cserélni kellett. Ezért egy idő után már csak a kertben rozsdásodott, amikor pedig vettem Tinnyén egy falusi házat nagy kerttel, oda vontattam és ott tároltam a fészkerben. Ennek 27 éve – egy ideig még évente kinyitottam, szellőztettem, aztán már csak a por és a madárpiszok rakódott rá vastagon és egerek lakhelyéül szolgált. A forgalmija évtizedek óta lejárt, a gumiabroncsai tönkrementek, az pedig nem látszott célszerűnek, hogy a nyaranta két hetet nálunk töltő unokáink miatt újból elővegyem és költsek rá. Megfeledkeztem róla.

A nyáron eladtam a tinnyei birtokomat és a harminc-valahány éves utánfutót meghirdettük az interneten – 0 érdeklődő jelentkezett. A faluban viszont akadt egy koma, aki megvette. Amikor az alkudozás során igyekeztem kicsinyíteni azokat a költségeket, amik az újra forgalomba hozatalhoz szükségesek, leintett: Arra nem lesz szükség; trágyaszállításra fogja használni a gazdaságon belül.

Ez az összevetés több (szinte minden) ponton sántít. Az NDK-s sátras utánfutó nem Rolls Royce; a sudra számolatlanul borította ki a pénzt a bőröndből, a tinnyei vevő körömszakadtáig alkudott; a sorsközösség nem köztem és a maharadzsa, hanem a Rolls Royce és az utánfutó között áll fenn; a maharadzsanak nem én vagyok a pandantja, hanem a tinnyei koma. A szarszállítás viszont stimmel.

Buda, 2019. okt. 29.

kisskaroj